Scenariusz 3

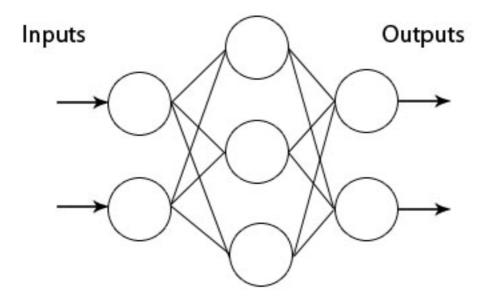
Maciej Słaboń Gr 4

Cel ćwiczenia;

Budowa sieci wielowarstwowej z użyciem algorytmu wstecznej propagacji błędu oraz naukę aproksymacji funkcji Rastrigin.

Syntetyczny opis algorytmu uczenia:

Do ćwiczenia wykorzystałem sieć typu feedforward zbudowaną z różnej ilości warstw i znajdujących się w niej neuronów z sigmoidalną funkcją aktywacji.

Unipolarną funkcję sigmoidalną wykorzystałem jako funkcję aktywacji:

$$f(x) = \frac{1}{1 + e^{-\beta x}}$$

Został użyty algorytm Backpropagation - wstecznej propagacji błędu.

Błąd potrzebny do korekcji wag dla każdego neuronu w ostatniej warstwie obliczałem za pomocą wzoru:

$$\frac{\partial E}{\partial W_{jk}} = \mathcal{O}_j \delta_k$$

$$\delta_k = \mathcal{O}_k(1 - \mathcal{O}_k)(\mathcal{O}_k - t_k)$$

Natomiast każdą wcześniejszą

$$\frac{\partial E}{\partial W_{ij}} = \mathcal{O}_i \delta_j$$

$$\delta_j = \mathcal{O}_j (1 - \mathcal{O}_j) \sum_{k \in K} \delta_k W_{jk}$$

Korekcja wag ze wzoru:

$$\Delta W = -\eta \delta_{\ell} \mathcal{O}_{\ell-1}$$
$$\Delta \theta = \eta \delta_{\ell}$$

gdzie η - learning rate δ - błąd na neuronie O wynik z poprzedniej warstwy

Łączny błąd liczyłem z MSE, czyli

$$E_{total} = \sum \frac{1}{2} (target - output)^2$$

Dane:

https://en.wikipedia.org/wiki/Rastrigin function jako przedział przyjąłem dane dla x i y należących do przedziału [-2,2].

Ilość danych do uczenia się była zmienna ponieważ zauważyłem, że im większa sieć tym więcej potrzebuje danych. Każdy wynik przed porównaniem przeskalowałem, żeby znajdowała się w przedziale od 0 do 1 (tak jak signum unipolarne). Przed skalowaniem obliczyłem, że największa wartość jaką przyjmuje funkcja to ~40 a najmniejsza to 0.

Sieci jakich użyłem to (ze względu na ilość neuronów znajdujących się w warstwie) A)9-8-7-6

B)12-9-7-3

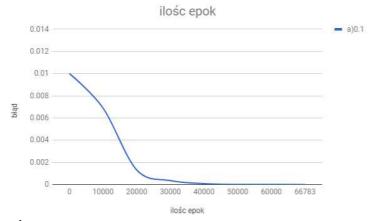
C)20-15-10

Do testów użyłem współczynników uczenia 0.1 i 0.01.

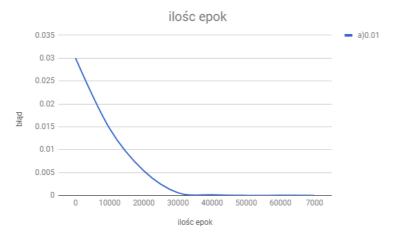
Wyniki:

A)

1) Średni błąd dla wartości przewidywanej : 0.0189%

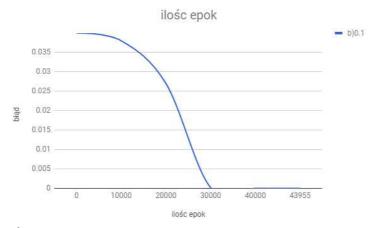

2) Średni błąd dla wartości przewidywanej: 0.0227%

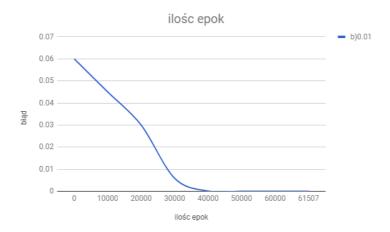

B)

1) Średni błąd dla wartości przewidywanej. 0.0125%

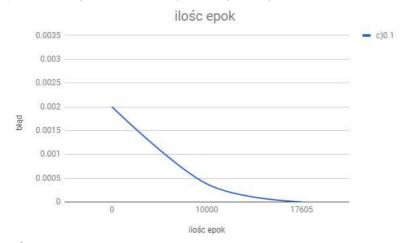

2) Średni błąd dla wartości przewidywanej: 0.0659%

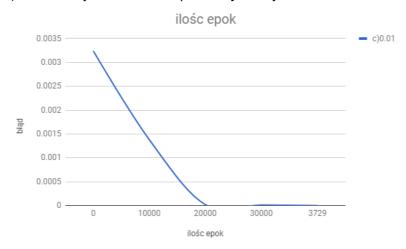

c)

1) Średni błąd dla wartości przewidywanej: 0.0118%

2) Średni błąd dla wartości przewidywanej: 0.0237%

Analiza wyników:

Widać wpływ współczynnika uczenia na długość trwania procesu. Jak widać z wykresów wygląd funkcji zależności błędu od epoki zależy od wyglądu sieci (ilości warstw oraz ilości

neuronów w tych warstwach). Najlepiej wypadła sieć C to dzięki wiekszej ilości neuronów w każdej warstwie. Przy niskim współczynniku średni błąd dla b2 jest widocznie większy od pozostałych. Można zauważyć zależność, że wraz z niższym współczynnikiem wykres staje się gładszy.

Wnioski:

- Współczynnik uczenia i ilość neuronów w sieci ma wpływ na szybkość uczenia
- Wysoki błąd może wynikać z niewystarczającej ilości danych uczących lub źle obranej skali
- Wielowarstwowa sieć neuronowa umożliwia aproksymacje skomplikowanych funkcji

Listening Kodu:

```
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        int[] structure = new int[] { 3, 25, 15, 10, 5, 3, 1 }; //budowa sieci (iloáć wejáč, iloáć neuronów warstwie, (...), iloáć wyjáć)
        Trainer t = new Trainer(structure, learningRate: 0.1f, max: 100000); //trener
        t.learn(); //ucienie
        t.test(); //testowanie
}
```

```
mport java.util.Random;
   int nIn;
int nOut;
   public float[] outputs;
public float[] inputs;
public float[][] weights;
   public float[][] weightsDelta;
public float[] gamma;
public float[] error;
   public static Random random = new Random();
   public Layer(int numberOfInputs, int numberOfOuputs) {
         this.nOut = numberOfOuputs;
        inputs = new float[numberOfInputs];
weights = new float[numberOfOuputs][numberOfInputs];
   public void initWeights() ( //inicjalizacja wag
```